

جناب غلامرضا علیه بهاء الله الأبهی ملاحظه نمایند

هوالأبهی

ای ناظر بملکوت الهی در سبیل حقّ واله و شیدا باش و در راه خدا برهنه و بی سر و پا یعنی از هر قمیصی که آلوده بشئون امکانست برهنه شو و از هر تعلّقی آزاده و حرّ و خلاص گرد سر را در سبیل محبوب ابهی فدا کن و جان را در قدوم بندگان خدا نثار نما بی پا و سری سبیل او را بزرگواری دارین شمر و ذلّت بی‌پایان را در محبّت او عزّت قدیمه رحمن بدان نظر بتناج کن نه مبادی دقّت در آخر نما نه اوّل ذلّت و حقارت حضرت سیدالشّهداء روحی له فدآء در صحرای کربلا عزّت دارین بود و سلطنت کونین سلطنت یزید و عزّتش لعنت ابدی بود و ذلّت سرمدی پس امور بعواقب است نه بدایت و البهآء علیک ع ع

این سند از کتابخانه مراجع بهائی داناود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۷ ژوئیه ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر